

Водени от Божия Дух

Ключов стих: „Защото всички, които се водят от Божия Дух, те са Божи синове.“

Римляни 8:14

Избрани стихове:

Римляни 8:12-17

В ключовия стих апостол Павел за първи път в своите писания използва израза „синове Божии“. Той придава на него едно дълбоко значение: за да бъдем считани за синове Божии, трябва да бъдем „водени от Божия Дух“.

Какво означава да бъдем водени от Божия Дух? Дали това е лично или емоционално усещане, което имаме? Нашите променливи чувства не са надежден показател за наличието на Божия Свят Дух. Освен това, те не са надеждни, за да ни водят, защото чувствата са до голяма степен резултат от нашите естествени наклонности и могат лесно да се променят в зависимост от външните условия.

Чувствата никога не трябва да се бъркат с вярата. Все пак има връзка между вярата и

святото чувство, подобна на връзката между корена на растението и неговия цвят. Вярата е постоянна, точно както корените на растението са постоянно в земята. Чувствата имат свой „сезон“, така да се каже, подобно на цветята на растението. Точно както корените на растението не произвеждат цветя през всички сезони, така и вярата не винаги произвежда екстаз от щастливи чувства.

Нашите чувства и емоции могат да потънат, когато изпитваме физическа болка, преминаваме през трудностите на бедността или преживяваме смъртта на любим човек. Въпреки това, нашата вяра в Бога и Неговите обещания може да остане твърда. Вследствие на това не трябва да измерваме Божията любов и сила към нас единствено чрез нашите чувства. Ако нашата вяра се основава на библейското обещание, че Бог е неизменен, тогава нашият християнски живот и любов ще текат стабилно като дълбока река. (Малахия 3:6; Яков 1:17). Тя няма да бъде лесно засегната от студения вятър, нито ще бъде възпрепятствана от отчаянието.

Мойсей не се ръководеше от чувствата или емоциите си, когато застана на брега на Червено море. По същия начин не се ръководеше от тях и Авраам, когато принесе в жертва Исаак, нито

израилтянската армия, когато обикаляше Йерихон седем дни. Апостол Павел не се ръководеше от чувствата си, нито се поддаде на убежденията на братята в Кесария, след като реши, че Божията воля е да отиде в Йерусалим, където със сигурност го очакваха окови. Деяния 21:8-14

Бог не ни води, като ни говори с глас. Той обаче ни води и ни учи чрез Своето писано Слово, Своята „светлина“ и „истина“. (Псалми 25:4,5; 43:3; 119:105). Апостол Павел очертава някои от признаците, че сме водени от Божия Дух. Стремим ли се всеки ден да „ходим [гръцки: да живеем, да се държим] не по плът, а по Дух“? (Римляни 8:4). Умът ни постоянно ли се интересува от „нещата на Духа?“ (стих 5). Полагаме ли всички усилия, подпомагани от Божия Свят Дух, да „убиваме делата“ на тялото си, включително всичките си греховни наклонности? (стих 13; Колосяни 3:8,9). Ако е така, това са признаци, че сме водени от Божия Дух.

На друго място апостолът посочва допълнителни доказателства, че сме водени от Божия Дух. Ако нашата цел е да развиваме повече плодовете на Духа, „любов, радост, мир, дълготърпение, благодат, доброта, вяност, кротост,

самообладание“, тогава сме водени от Божия Дух. (Галатяни 5:22,23). Ако сме готови да следваме стъпките на нашия Учител на всяка цена и независимо от страданията, това са допълнителни признаци, че Духът на нашия всеобичащ Създател ни води. Римляни 8:17,18